

Dindar insanlar, bilhassa Nur Talebeleri siyasete girip hizmet etmemeli mi?

Bu konuda yeteri kadar malumat, eserlerde mevcuttur. Asıl mesele bu bilgileri doğru anlamaktır. İslam mukadderatıyla çok ilgili en önemli siyasi meseleleri dahi; Üstad'ın takip etmemesini nasıl izah edebiliriz?

Siyasetle ilgilenmek ile siyasetle oyalanıp avunmayı birbirine karıştırmak riskiyle karşı karşıyayız. Durmadan medyayı takip etmek, sağa sola hiddetlenmek, kendimizi rahatlatmak için, galiz tabirler kullanmak ve böylece asıl vazifemizi terk etmek, duyarlılık ise; bu duyarlılığın, zarardan başka hiç bir faidesi yoktur.

Ülke sarayında bir görev dağılımı yapmışız. Siyaset yapmak isteyen varsa kurallar belli, ama ben siyaset değil de, şu işi yapmak istiyorum diyorsak eğer, vazifemizi yapmak daha doğru bir davranıştır. Bilfiil siyasetin dışında olanların siyasetle ilgisi, seçimler geldikçe, isabetli bir şekilde oyunu kullanmaktır.

Üstadın şu ifaelerine kulak verelim:

"Küre-i arzı herc-ü merce getiren ve İslâm mukadderatıyla alâkadar olan bu dehşetli Harb-i Umumîden elli gündür (şimdi yedi seneden geçti aynı hâl) hiç sormuyorsun ve merak etmiyorsun. Halbuki bir kısım mütedeyyin ve âlim insanlar, cemaati ve camii bırakıp radyo dinlemeye koşuyorlar. Acaba bundan daha büyük bir hadise mi var? Veya onunla meşgul olmanın zararı mı var?" dediler.

"Cevaben dedim ki: Ömür sermayesi pek azdır; lüzumlu işler pek çoktur. Birbiri içinde mütedâhil dâireler gibi, her insanın kalb ve mide dairesinden ve ceset ve hane dairesinden, mahalle ve şehir dairesinden ve vatan ve memleket dairesinden ve küre-i arz ve nevi-i beşer dairesinden tut, tâ zîhayat ve dünya dairesine kadar, birbiri içinde daireler var. Her bir dairede, her bir insanın bir nevi vazifesi bulunabilir. Fakat en küçük dairede en büyük ve ehemmiyetli ve daimi vazife var. Ve en büyük dairede en küçük ve muvakkat arasıra vazife bulunabilir."

"Bu kıyasla, küçüklük ve büyüklük makûsen mütenasip vazifeler bulunabilir. Fakat büyük dairenin câzibedarlığı cihetiyle küçük dairedeki lüzumlu ve ehemmiyetli hizmeti bıraktırıp lüzumsuz, mâlâyani ve âfâkî işlerle meşgul eder. Sermaye-i hayatını boş yerde imha eder. O kıymettar ömrünü kıymetsiz şeylerde öldürür."(1)

İlave bilgi için tıklayınız:

- [Emirdağ Lahikası-I, \(103. Mektup\)](#)

(1) bk. [Şualar, On Birinci Şua Dördüncü Mesele.](#)